

Vítr kolem nás dvou se prohání tmou,
podzim nám nadělil křídla,
k zemi snáší se sníh, ševelí ve větvích,
a my žijeme sen bez kormidla.

Město zahalený, mlhou odkojený,
polyká kouřový menu
a my unavený, v sobě zabalený,
míříme k jednomu jménu.

Nejistá budoucnost na trase Praha - Most lítá,
pouští mě do sebe jako kouř do nebe.
Svítá, když prší ze stromů,
hvězdy jdou domů a slunce je vítá.

Láska nemá vadu, květen v listopadu,
denně sedáme k jednomu stolu,
snad to ustojíme, snad se uživíme
a dojdeme do cíle spolu.

Nejistá budoucnost...

Pasáček vesmírnej
úkol má nesmírnej, sčítá,
hvězda mu utekla,
až ke mně do pekla.
Špitá mi do ucha kouzla,
pod peřinu vklouzla
životem zpitá.